

עו"ד שרה חביב. "האחריות הזאת" | צילומים: שלומי יוסף

"הירושימה של הדמוקרטיה"

כך אומרת השופטת בדימוס, עו"ד שרה חביב מבאר שבע, חוששת מ"התנגשות קולוסאלית בין רשויות" שתוביל למשבר חוקתי חסר תקדים, בעקבות יישום הרפורמה המשפטית שמקדמת בחודשים האחרונים, הקואליציה בכנסת. והיא אפילו לא רוצה לחשוב על מלחמת אזרחים שעשויה לפרוץ בהמשך. ריאיון מיוחד עם מי שישבה על כס המשפט עד לאחרונה, וראתה מבפנים את הבעיות האמיתיות של המערכת

■ יעקב סטרונק-דהן

עו"ד חביב, בוגרת בתי הספר "צאלים" ומקיף ד' שגדלה "בש" כונה ד' בנשיאים, מול האוניברסיטה רסיטה", היא בוגרת משפטים מהאוניברסיטה העברית ועו"ד מ-2000. לאחר ביצוע התמחות

בדימוס, היא משתפת בריאיון נרחב לעיתון "שבע", את חוות דעתה על הרפורמה המשפטית שמנסה הקואליציה בכנסת להעביר ומה באמת דורש טיפול במערכת בתי המשפט הישראלית.

עד לפני כחצי שנה, ישבה עו"ד שרה חביב מבאר שבע (49) על כס השי" פוט בבית המשפט השלום המקומי. מפרספקטיבה של שופטת טרייה

"פוליטיזציה של החלטות"

מהפריזמה שלך בבית המשפט, מה לדעתך טעון שיפור במערכת המשפט, אם בכלל?

"יש המון דברים שאפשר לשפר במערכת, שבהם הרפורמה לא עוסקת בכלל, כולל תקני שופטים ועוזרים משפטיים, אחת הפונקציות הכי מרכזיות שמאפשרות רווחה מקצועית, ולא לכל שופט יש העומס הנורא מתגלגל בסוף לאזרחים, כי יש רק חמישה ימי עבודה בשבוע, משמונה וחצי בבוקר עד ארבע אחר הצהריים, שבהן יש קלדנית. רוב הקלדניות יוצאות לפני ארבע, כל אחת מאילו ציאה. נורא קשה לשופט להישאר בדיונים אחרי ארבע, ולא בכל יום אני יכולה לשמוע דיון הוכחות עד שבע בערב. אין כאן פינוק של שופט שרוצה לצאת מוקדם הביתה. אם אף אחד לא מקליד את דיון ההוכחות, אין לי מה לעשות איתו. ולא אפקטיבי להקליד דיון הוכחות תוך כדי שמקשיבים לעד, ועשיתי

לקלדן שתמיד יהיו זריזים ממני, בלי לעשות הגהות על הגהות, יותר קל מלהקליד, אפילו שאני מהדור הצעיר יותר של שופטים עם מיומנויות טכניות ומקלידה מהר. אין מערכת תמיכה לשופט, כדי שיוכל להשקיע הכל בעבודה השיפוטית. אנחנו תמיד עסוקים בעוד דברים. וכאן לא צריך אפילו רפורמה, רק תקציב".

חביב מתנגדת בתקיפות לחוקי הרפורמה המוצעים, שלטעמה "מטפלים בסמכויות המשטריות של בית המשפט מול הרשות המבצעת, איזו דמוקרטיה אנחנו. רוצים לשנות את הוועדה למינוי שופטים, שזה לטפל בזהות השופטים שיתמנו ובחובות הנאמנות שלהם. בעיניי, זו פוליטיזציה של הוועדה ולגמרי 'לטפל' בעצמאות השיפוטית. שופט שרוצה להתקדם, יצטרך את הפוליטיקאים לצידו, ויהיה חייב לתת החלטות שמוצאות חן בעיניהם. זו פוליטיזציה של החלטות. זה לא בית משפט עצמאי ו'נקי'. יש הרבה פוליטיקה אנושית ארגונית בבית המשפט, כמו בכל מקום עבודה עם שני עובדים

בסניגוריה הציבורית בבירת הנגב וניהול משרד עצמאי בבאר שבע ותל אביב וירושלים, היא התמנתה לשופטת ב-27 באוקטובר 2009, כשש שנים לאחר ששופטת השלום בדימונה דאז טלי חיימוביץ' "שתלה לי את הג'וק" כהגדרתה, והציעה לה (בגיל 29 בלבד), וללא הוותק המקצועי המינימלי הנדרש) להתמודד על תקן רשם שהתפנה, וכחודשיים לפני שילדה את בנה הבכור. אחרי 12 שנה בתחום הפלילי, חלקן הקטן במעצרים כשופטת מנוסה ("זו טעות חמורה ששופט מעצרים יהיה שופט צעיר, ואנחנו באמת עוצרים יותר מדאי, גם אני, כי אלה ההלכות"), החליטה עו"ד חביב לפרוש מבית המשפט בהליך שנמשך כשנה, עקב ההכרח לסיים תיקים בהם שפטה, "כי בעיקר מיציתי. זו שחיקה מקצועית מצטברת, לא רק בגלל העומס. כל תיק מחדש זה חיים של אנשים. אתה לא יכול שלא להיחשף לעדויות ותמונות קשות של גופות ונתיחות לאחר המוות. ויש באמת לילות שאתה לא ישן, כי צריך לקבל החלטות קשות. וגם אחרי שקיבלת את ההחלטה, יש מה שנקרא ייסורי ההחלטה, 'נטל ההכרעה' אנחנו קוראים לזה, שהוא שוחק וכבד. אישית, מבחינה מקצועית, חשתי שאני רוצה ובשלה לעשות יותר ממה שעשיתי בשלום. להתקדם למחוזי לא הסתייע, וגם הבנתי באיזשהו שלב של היות שופט במחוזי זה more of the same. אלה תיקים אחרים קצת, אבל בסוף אותה עבודה. רציתי לעשות תיקים שונים שאי אפשר לעשות בבאר שבע או רק כאן, בטח לא בשלום ובמחוז דרום. אז יצאתי החוצה. קפצתי למים, מה שנקרא. לשמחתי, מי שהיה הנשיא בזמנו גביון, ניסה להילחם בהחלטה הזאת, ולשמחתי לא הסכמתי ולא נכנעתי. המקום שאני נמצאת בו היום טוב יותר בשבילי. בית המשפט זה לא מקום רע לעבוד בו, אבל זה קשה. המצפון עובד כל הזמן. לסניגוריה אין פחות אחריות ללקוחותיה, אבל היא לא מקבלת את ההחלטות. טוחת משרד M-TOWER, העוסק בעיקר בתחומים הפלילי, הצווארון הלבן ואיכות הסביבה, אני גם מעניקה ייעוץ אסטרטגי לתיקים, באיזה קו הגנה לנקוט, לאו דווקא ייצוגי."

הפגנה נגד הרפורמה בשבוע שעבר בבאר שבע | צילום: טניה ציון

ויותר, כולל בעיתון 'שבע'. זה מסוג הדברים שאי אפשר יהיה להכחיד מהעולם. בבית המשפט אלה הליקות והחברויות שנוצרות. יושבים ביחד לשתות קפה או לאכול צהריים בהפסקות. זה לא רלוונטי כלפי חוץ ולא מעניין את האזרחים או המנהלים שלנו (לנשיא שלי לא אכפת מיהו חברי האישי מהקולגות מחוץ לעבודה) ולא מתבטא בניהול בית

את זה. בתיקים פליליים, הרבה פעמים אתה ממשיך לדון כי יש עצורים, ולא כל התיקים יכולים להתקע כשיש שביתת קלדניות. בן אדם צריך גם הפסקה של כמה דקות להפנות, לאכול משהו, לשתות כוס מים. אי אפשר לעבוד רצוף. ואני עוד לא מדברת על כתיבת פסקי דין, שעשיתי בדרך כלל אחר הצהריים, בלי קלדניות. להכתיב לקלדנית או

המשפט במובן המקצועי. הטענה הנפוצה שבאה מהימין הפוליטי היא שהשופטים מגיעים מאותו כיוון אידיאולוגי. "זה לא נכון, חד משמעית. איני יודע עת מה הצביעו החברים שלי לכס השיפוט, ברמת הפתק. זה מעולם לא עלה. אם 'דיברנו פוליטיקה', זה היה בהתייחס לפילוסופיית שיפוט, שיכולה להיות מושפעת מתפישות פוליטיות, במובן החברתי. זו לא פוליטיקה של ימין ושמאל. אני יותר בעד שיקום, והחבר שלי חושב שענישה יותר אפקטיבית. בזה אף אחד לא מתעניין. במה מתעניינים? האם אפשר הגנות או לא? האם שחררת עצור באירועי מאי 2021 (מבצע 'שומר החומות') או לא? ואם שחררתי, אז סמוטריץ' יציץ נגדי שאני שמאלנית. יכול להיות ששחררתי אותו כי יש בעיה בראיות או משום שחשבתי שנסיון תיומתאימות לשחרור? זה לא קשור לשאלה אם הוא בדואי או לא בדואי, אלא לתיק. אני חושבת שאסור לנו לרצות שופטים שיעצרו או ישחררו חשוד בגלל שהוא בדואי, בלונדיני או שחור. זאת לא פוליטיקה רלוונטית לבית המשפט שאנחנו רוצים. איננו רוצים שופטי בג"צ שיחליטו בעד או נגד מינוי דרעי לפי האם הם בעד או נגד הקואליציה הזאת והזהות הפוליטית של העומד לדין, אלא בהתאם לשאלה הספציפית שעומדת לדין: האם ראוי שאדם שהורשע, יש נגדו מאסר מותנה שתלוי ועומד, חזר על עבירות שביצע בעבר, הודה בהן, והתחייב לא לחזור לחיים הפוליטיים של רשות מבצעת, יתמנה לשר? זאת צריכה להיות אותה החלטה באותן נסיבות גם אם הפוליטיקאי היה מהצד השמאלי של המפה, למשל הרוביץ ממרצ. יש חשש שזה ישתנה, כשנעושים פוליטיזציה של הוועדה למינוי שופטים. אפשר לנסות לטפל באיך מתקדמים שופטים בתוך המערכת, ומי מסנן את המועמדים. איילת שקד בזמנו, ניסתה לטפל בזה, כשעשתה קואליציה פוליטית בחזית אחידה עם נווה, דיל קשיח לכל אורך החזית, עם הגעה לפשרות עם בית המשפט לגבי מינוי שופטי עליון, פשוט כי היה צריך רוב יותר גדול. אגב, הכי היום, הפוליטיקאים הם מהקוף הכריז בוועדה, לא כולם מהקואליציה. בעיניי, פוליטיזציה של בית המשפט הופכת את השיפוט ללא עצמאי. זה לא דמו-

קרטי. שופטים הם בני אדם, וירצו תמיד להתקדם בקריירה".

"חוזרים למגילת העצמאות"

השופטת בדימוס חביב מתקשה מאוד למצוא סעיף ברפורמה המשפטית שהיא תומכת בו: "אינני אוהבת בה הרבה דברים, אבל אם הם היו באים לבד, לא הייתי יכולה להגיד שזה לא דמוקרטי או מעקר את הדמוקרטיה, בטח כחבילה. יועצים משפטיים לא עצמאיים בלי שיקול דעת שנותנים חוות דעת שאני רוצה, זה גם לא דמוקרטי. אם זה יעבור, חד משמעית תהיה תגובת נגד של המשפט המינהלי:

את אחת מרגליו, בלי ליישר את הרגליים האחרות באותה מידה, הכיסא לא יוכל לעמוד, ואי אפשר יהיה לשבת עליו. שלוש הרגליים בדמוקרטיה חייבות להיות מאוזנות בשאלת השוויון בפני החוק ועליונות שלטון החוק, נכון שבית המשפט שואב את סמכותו מהמחוקק, אבל הוא גם זה שמסוגל לבקר את המחוקק על דרך ותוכן החקיקה, לפי החוקה במדינות דמוקרטיות, שאצלנו אין. אין לנו בלמים אחרים על הרשות המבצעת".

אולם, יש חוק יסוד כבוד האדם וחירותו שהשופט ברק הסתמך עליו כדי להתחיל לבטל חוקים... "המטרה של חוקי היסוד היא להיות חוקה מתגלגלת, עוד משנות ה-50", כשחוקקו את חוקי היסוד הראשו-

"יש המון דברים שאפשר לשפר במערכת". עו"ד שרה חביב

נים: חוק יסוד הממשלה, חוק יסוד הכנסת, חוק יסוד השפיטה וכו'. חוק יסוד כבוד האדם וחירותו הוא יחסית צעיר, והיה צריך להצטרף למסמך שבסופו של דבר, יהפוך לחוקה מלאה. אנחנו לא מצליחים להגיע לשם. אגב, האפשרות לבטל חוקים שייחקקו לאחר חוק יסוד זה, נשענת על הצעת החוק, השיחות בוועדה ובמליאת הכנסת וסעיף 8 בחוק שאומר: 'אין פוגעים בזכויות שלפי חוק יסוד זה אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ישראליה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו'. זה סעיף של פסקת הגבלה למחוקק מה הוא

חזקת תקינות הפעולה המינהלית לא תוכל כבר לעמוד, כשליועצים המשפטיים במשרדים לא יהיה את ה-say האחרון כ-gate keeper. ואז, כל הדיון המינהלי המשפטי יסתרבל, ובית המשפט יצטרך להיכנס לבחינה יותר עמוקה של המהלכים. אני חושבת שמפוררים או מבטלים בלמים מאוד מרכזיים על כוחה של הרשות המבצעת, בלי לאזן אותם מהצד השני בבלמים אחרים, ולצמצם את הכוח של הרשות המבצעת. שיטת משטר זה בלמים ואיזונים צריך להיות איזשהו מעגל שמבין את עצמו. הדוגמה שאני אוהבת לתת לכך היא כיסא שעומד על שלוש רגליים. אם אאריך או אקצר

את הצורך שלנו בהסדרה חברתית רחבה, עקרונית, של מהם כללי המִשחק שלנו. אם אני מפנטזת, אני רוצה שתצא מזה חוקה, מסודרת, מלאה. לא בצורה של חוקי יסוד כל כמה שנים. אני לא חושבת שזה סביר בטווח של שנה. אנחנו עלולים להגיע לכאוס חוקתי של התנגשות קולוסאלית בין רשויות, כאשר בית המשפט יפסול חוק שאין לו סמכות לפסול חוקים, והממשלה או הכנסת בדעת רוב יחליטו לא לכבד את פסק הדין הזה. זה משול מבחינה חוקתית דמוקרטית לפיצוץ אטומי. זו תהיה ה'הירושימה' של הדמוקרטיה שלנו. מכיוון שבכל דמוקרטיה עיקרון העל הוא שלטון החוק וה-say האחרון הוא של בית המשפט, יצטרכו למצוא פיתרון שהוא לא התעלמות מפסקי הדין. אני כן רוצה להאמין שלפחות

סביר ומה לא סביר לאורך כל הדרך במהלך חייו של תיק? גרסה אחת נשמעת לי סבירה יותר מהגרסה האחרת. הכלי של הסבירות הוא כלי עבודה לשופט וליועץ משפטי. זו לא רק סבירות של החלטות מינהליות. זו גם סבירות של ספק סביר בעדויות שמקבלים או לא מקבלים. בסוף, אחרי שאתה מזקק את כל הכללים של השחור לבן, ראייה קבילה או לא קבילה, יש לי בסל המון ראיות קבי-לות, חלקן מובילות לזיכוי, חלקן מובילות להרשעה, זה כבר לא דיכוי טומי, ועכשיו אני צריכה להפעיל שי-קול דעת. התוצאה היא של סבירות. זו לא רק מילה, אלא כלי של שיקול דעת. ואינני רואה למה צריך לשנות זאת. אני כן חושבת שאפשר לטפל בהתנהלות וניהול בית המשפט. ניתן לייצר למערכת השמרנית רפורמות

רשאי לחוקק לאור חוק יסוד כבוד האדם וחירותו. עכשיו, אני שואלת ברצינות, לא כדי להתריס: מי אמור לקבוע שחוק עולה או לא עולה בקנה אחד עם סעיף 8 הזה? למשל, חוק המעצרים פוגע בהמון זכויות יסוד: חופש התנועה, חופש הקניין, הפר-טיות. יש כל כך הרבה חוקים שנכ-נסים לכאורה תחת כנפי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, ונפגעים בעצם זה שאני עוצרת בן אדם לצורכי חקירה. תכלית של מלחמה בפשע היא ראויה. 'במידה שאינה עולה על הדרש', אומר שיש לי ביקורת שיפור טית על הרשות המבצעת, המשטרה שרוצה לעצור אדם, ואנחנו קוצבים את ימי המעצר בהתאם לנדרש, לפי הנסיבות. זה קצת יותר מורכב. 'ער-כיה של מדינת ישראל' נקבעו בחוקי היסוד. הרבה פעמים אנחנו כשופ-טים חוזרים למגילת העצמאות, מב-חינה פרשנית. איפה שאין לי משהו מעוגן בחוק, אני פעמים רבות נת-לית במגילה. ואם שמה אין פיתרון, אז במשפטים המשווה או העברי של 'אחרי רבים להטות'. אלה המקורות שלנו. אנחנו כל הזמן חוזרים אחר-רה. לבית המשפט אין כלים אחרים לעבודה. כשאני מפרשת חוק, אני חייבת להסתכל על המכלול".

והיא ממשיכה: "הרבה פעמים, אין לנו תשובות חד משמעיות במשפ-טים. האמת המשפטית והאמת העו-ר בדתית לא תמיד חופפות, למרות שאנחנו רוצים שיחפפו. כואב וקשה להגיד ולהפנים שאין דרך ששופט שהוא בן אדם לא יעשה טעות לפי-חות פעם אחת ביום. אנחנו צריכים לחיות עם זה. אנו רוצים את השופ-רים הכי טובים, ששיקול דעתם הכי 'מיושב'. זה סוג של אוטופיה, ונורא קשה להגיע לשם. גם הוועדות יעשו פעמים רבות טעויות בדרך. לפעמים שופטים פורשים או מופרשים, ולע-תים הציבור משלם את המחיר. לא כולם גאוני הדור. אי אפשר ש-750 שופטים יהיו כולם 'גאוניים' באותה מידה. אנחנו עושים את הכי טוב שא-נחנו יכולים, במסגרת השיטה. בסוף, כל חברה צריכה איזשהו כלל הכרעה וכללים שמייצרים סדר ציבורי, ובית המשפט זה אחד הכלים לכך, והוא צריך כללים לעבודה. אנחנו צרי-כים כללים בשביל הוודאות, שנדע שאלה כללי המשחק, לא כי אנחנו יודעים מה תהיה התוצאה בסוף הדין. כשאומרים לי שרוצים לבטל את עילת הסבירות, זה מצחיק אותי. מה שופט עושה חוץ מלהחליט מה

היכל המשפט בבאר שבע | צילום: ארכיון "שבע"

נצא עם חוק יסוד חקיקה שיסדיר את מעמד חוקי היסוד ומה יכול להיקרא 'חוק יסוד', כי אנחנו רואים שיש זי-לות במעמד חוק היסוד. לא כל דבר שמחוקקים כחוק יסוד הוא באמת פרק בחוקה. יכול להיות שבסוף תע-בור איזושהי רפורמה שהאופוזיציה או חלקים ממנה יסכימו לה בהסכ-מה רחבה. אני כרגע, לא רואה את זה קורה, בגלל ההתנגדות ברחוב ואי התכנסות הפוליטיקאים סביב יאזשהו רעיון שאפשר לעבוד איתו ביחד. אף אחד לא יודע לחזות מה יהיה. אינני רוצה לחשוב על מלחמת אזרחים. בעיניי, זאת אופציה שאני מקווה שהיא ממש רחוקה מהמ-ציאות".

עבודה וניהול, לצורך שיפור השירות שהיא נותנת. זה לא הדין. מי שמתו-סכל מזה שהוא לא קיבל חמש שנים פסק דין בתיק שניהל, הרפורמה הזאת לא תעזור לו"...

"מוקד חלוקת ג'ובים"

איך כל זה צריך להיגמר, לדעתך?
 "אני חושבת שיוכל נח הררי צדק, ואי אפשר יהיה להגיד: 'פוס, וחזרנו להתחלה. גם אם יגנוז את הרפור-מה, מה שעושה רושם שלא יקרה, לא נחזור להיות מה שהיינו כחברה. יש פה התעוררות ציבורית מאוד מאוד עמוקה, שבעיניי מבינה גם

לא איתגר בעתירה לבג"צ. החוק נתן חנינה גורפת לאנשים שביצעו עבירות פליליות, חלקן קשות. לא רק חסימת כבישים והנפת שלטים בהפגנות בלתי חוקיות, אלא עבירות אלימות קשות נגד שוטרים וחיילים. ומי שכבר הורשע, כמובן נמחק רי" שומו הפלילי. יכול להיות שאם היו מאתגרים את החוק הזה, בג"צ היה

הכי 'מטרופות' שאנחנו לא רוצים להגיע אליהן, ואיננו אוהבים לדון בתיקים כאלה. זו לא המיומנות שלנו, במובן הביצועי. איני יודעת איך מנהלים את משרד החינוך. אני כשופטת, מפעילה כלים משפטיים, לא ביצועיים. ככל שהרשות המבצעת עת עושה את תפקידה ביותר מקור מות, גם אם תבצע טעויות, זה נוגע

עו"ד חביב מתנגדת, "כמשפט" נית ליברלית", גם להצעות הריכוך השונות של הרפורמה שבעינייה הם "להחליף את צבע השמלה" ולמ" תווה הנשיא בגלל הרוב לפוליטי" קאים בוועדה למינוי שופטים: "זה שיהיו יותר חברי אופוזיציה או שיוון או איזון בין האופוזיציה לקואליציה בוועדה, לא מעניין אותי, כי בסוף זה יהיה מוקד חלוקת ג'ובים. אתה תמנה את החברים שלי, ואני אמנה את החברים שלך. אנחנו מכירים איך פוליטיקאים עושים הסדרים. הם יגיעו להבנות לפני הוועדה, וימנו חברים אחד של השני. איני רוצה שר פטים שהם חברים של פוליטיקאים וחיובים להם. זה מסוג הדברים שצריך לדעת להתעלות מעליהם. אני באמת חושבת שהוועדה שלנו יחסית לעולם ולמה שיש לנו פה היא מאוזנת. אינני אוהבת גם את אי ההתייעצות עם לשכת עוה"ד, לפי הרפורמה, גם אם רוצים להוציא אותה מהוועדה בגלל השערוריות האחרונות שבעיניי לא מייצגות, ונר צרו לדעתי בעקבות החזית האחת עם הפוליטיקאים. זה נתן להם כוח עודף, שתמיד ישחית. המנגנונים הדמוקרטיים צריכים שיכבדו את כללי המשחק. אחרת, הם לא עו" בדים. אי אפשר לקבוע כללים, לא לעמוד בהם, ולצפות שהדמוקרטיה תעבוד. זה כמו משחק כדורגל שמ" שחקים בו לא לפי הכללים: מבק" עים שער עם היד. אז למה שמישהו יבעט עם הרגל, שזה הרבה יותר קשה? ובסוף, מי שקובע אם הכ" ללים נשמרים או לא זה רק שופט, אין מה לעשות. זה כוח עצום שגורם לחלק מהשחיקה בתפקיד, האח" ריות הזאת שאנשים באמת לוקחים איתם הביתה".

עו"ד חביב. רוצה חוקה

נאלץ לבטלו. באמת, התערבות ב-22 חוקים במשך מעל 20 שנה זה לא הרבה, לא בכמות העתירות שמוגשות במדינה. זאת לא התער" בות מרשימה, בכלל לא. כשמסת" לרשויות המבצעת והמחוקקת קצת ענווה. את חוק הלאום לדוגמה, לא ביטלו. ואני לא אוהבת אותו וחושבת שצריך לבטלו. בעיניי, הוא מעודד גזענות. למה אני צריכה להכריז את זה בחוק, כשיש לי את מגילת העצ" מאות? והנה, לא התערבו".

פחות לבית המשפט. בדרך כלל, בית המשפט מתערב איפה שהם חדלים. בג"צ מתעסק לרוב במחד" לים, בעקבות עתירות אזרחים, כמו מחדל המיגונויות ב'עוטף עזה. לא היה צורך להתערב בזה אם הרשות המבצעת הייתה עושה את תפקידה. הרי, בג"צ לא אישר את פינוי חאן אל אחמר, אלא רק איפשר לבצע את פינוי. הוא דן תמיד במה שבא בפניו. אפרופו הוויכוח שמתנהל כיום על 'ההתנתקות', את חוק הח" נינה לפורעי 'ההתנתקות' אף אחד

וחביב מסכמת: "נוצרה תדמית לא נכונה לשופטים, כסוג של אליטה שחצנית שמנותקת מהעם ורוצה לנהל את המדינה. הדבר האחרון ששופט רוצה זה להחליט אם משרד החינוך פעל כשורה או לא בעינינו של תלמיד מסוים. אלה ההחלטות

החלה המכירה

דירות 3,4,5 חד' מרהיבות

GREEN PARK
לנדול על הפארק

